

Arrest

nr. 116 373 van 23 december 2013
in de zaak RvV X

In zake: SHEN Li

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 11 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaten S. SCHUERWEGEN en T. L'ALLEMAND en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Chinese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 2 oktober 1983 in Shanghai. Toen u in de lagere school zat zijn uw ouders gescheiden. De rechtbank wees u toe aan uw moeder en u woonde bij haar hoewel u op de hukou van uw vader geregistreerd bleef. In 2000 kwam de politie uw moeder thuis vragen stellen over Falun Gong. In 2003 vertrok uw moeder uit China en ging u bij uw vader wonen. U wist niet waarom uw moeder vertrokken was en had zeker twee jaar lang geen contact met haar. U was in 2003 afgestudeerd aan de Technische Industriële school van Shanghai. In 2004 diende u een aanvraag voor een studentenvisum in bij het Belgische Consulaat-Generaal maar u bekam een negatief advies. U deed wat kleine jobs en verrichte zelfstudie om verder te studeren. Uw moeder was naar België gegaan en belde u. Aan de telefoon vertelde ze u dat ze gearresteerd

was geweest omdat ze bij Falun Gong hoorde. In 2006 ging u aan de Tonghua Universiteit in Shanghai kledijdesign studeren en woonde u ook daar. U was laat met het betalen van het schoolgeld en mocht niet meer verder studeren. Hierna ging u een jaar voor KFC werken en een drie à viertal maanden voor Starbucks. U had nog andere tijdelijke jobs en werkte ook als straatverkoopster. In deze periode na uw vertrek van de universiteit woonde u bij collega's of vrienden of huurde u ook alleen. Uw contact met uw vader was verloren gegaan. Uw moeder opperde dat u van de universiteit gegoooid was omwille van haar Falun Gong lidmaatschap. U vertrok legaal uit China met uw originele paspoort in december 2011. Drie dagen na de landing contacteren jullie een advocate. Zij stelt jullie voor familiehereniging aan te vragen. Ze suggereert tevens dat u uw verblijf waarschijnlijk kon verlengen door middel van een medische procedure. Op 10 juni 2013 wordt u in kader van een vreemdelingencontrole opgepakt. U wordt opgesloten in het Centrum voor Illegalen in Brugge. U weigert de Bijlage 13 septies te ondertekenen, hetgeen een bevel is om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering. Op 19 juni 2013 dient u een eerste asielaanvraag in, u legde geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag. De repatriëring voorzien op 20 juni 2013 wordt geannuleerd door uw eerste asielaanvraag. Op 15 juli 2013 beslist het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

U gaat in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw advocaat legt bij het verzoekschrift volgende documenten neer: een Wikipedia artikel over Falun Gong, een Wikipedia artikel over 610 Office, een kopie van de verblijfsvergunning van uw moeder en haar echtgenoot, een foto van uw moeder voor een Falun Gong stand in Brussel, een foto van uw stiefvader terwijl hij mediteert en getuigenissen met vertaling. Deze getuigenissen betreffen verklaringen van (X.) Wenping en (B.) Jianjun, (Y.) Xuejing, (T.) Viet Thanh, (P.) Zuyin en (Z.) Guilan die verklaren te weten dat uw moeder en stiefvader Falun Gong beoefenaars zijn. De Raad velt op 13 augustus 2013 een arrest waarbij ze eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigeren.

Op 29 oktober 2013 dient u een tweede asielaanvraag in. Uw voorziene repatriëring op 30 oktober 2013 wordt geannuleerd door deze tweede asielaanvraag. U ondersteunt uw aanvraag met volgende documenten: Wikipedia artikel van 610 Office, Wikipedia artikel over Falun Gong, een artikel over de vervolging van Falun Gongleden, een artikel over de verwijdering van organen bij Falun Gongbeoefenaars, artikels over de ontvoering van Falun Gongleden, een geschreven verklaring van uzelf en verklaringen van vrienden van uw moeder waarin ze stellen dat uw moeder Falun Gong beoefent in België. Dit zijn met name volgende vrienden: (X.) Wenping en (B.) Jianjun, (Y.) Xuejing, (T.) Viet Thanh, (P.) Zuyin en (Z.) Guilan. U dient op 20 november 2013 nog een bundel met stukken in waarin een fotokopie van uw paspoort, een verklaring van uw moeder met een kopie van haar attest van immatriculatie, een programma voor maart van taalactiviteiten in Mechelen, een verklaring van uzelf, de Wikipedia artikels over 610 Office en Falun Gong, krantenartikelen over Falun Gong, nogmaals de verklaringen van de vrienden van uw moeder, de foto van uw moeder voor een Falun Gong stand in Brussel, de foto van uw stiefvader terwijl hij mediteert. Tot slot legt u een oproepingsbewijs neer van 16 oktober 2013 met vertaling naar het Nederlands. U vreest bij een gedwongen terugkeer meteen gearresteerd te zullen worden door de Chinese politie op de luchthaven. U vreest beschuldigd te worden bij de Falun Gong te horen.

B. Motivering

Na uw gehoor op 20 november 2013 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, dient te worden vastgesteld dat noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u kan worden toegekend.

Zo stelt de Raad in haar arrest reeds in verband met uw laattijdige aanvraag dat uw uitleg niet overtuigt. U had aangevoerd ten onrechte vertrouwen gesteld te hebben in uw advocaat. Uw moeder zou als vluchteling erkend geweest zijn in België en redelijkerwijze kan er dan ook verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van de mogelijkheid tot het indienen van een asielaanvraag. In uw regularisatieaanvraag van 22 december 2011 vermeldt uw toenmalige advocaat (Mr. (L.M.)) uitdrukkelijk dat u nooit een asielaanvraag ingediend heeft. Redelijkerwijze kan ervan uitgegaan worden dat uw advocaat de mogelijke procedures zou kennen en zou besproken hebben met u. U maakt dan ook niet aannemelijk dat u op dat ogenblik aan uw advocaat motieven voor een gegronde vrees voor vervolging zou meegedeeld hebben en dat uw advocaat hier geen rekening mee zou gehouden hebben. Uit bovenvermelde regularisatieaanvraag bleek dat uw moeder niet wenste dat u alleen naar China zou terugkeren om een machtiging tot verblijf aan te vragen en dat u overwoog om een aanvraag tot regularisatie om medische redenen in te dienen. De Raad stelt ook vast dat u een asielaanvraag indiende daags voor de geplande repatriëring. Ook dit versterkt het laattijdige karakter van de aanvraag die op het laatste ogenblik aangewend werd teneinde een repatriëring te verhinderen. Inzake de fundamentele tegenstrijdigheden in uw verklaringen, tussen de verklaring bij de

Dienst Vreemdelingenzaken en het gehoor bij het CGVS, stelt de Raad vast dat u in uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken op geen enkel moment Falun Gong vermeldt. De Raad stelt verder vast dat u beweert gedurende acht jaren het voorwerp van vervolging geweest te zijn door onbekenden maar het land niet verliet. Ook uw beweerde "verscholen leven" gedurende acht jaar is weinig overtuigend en voor het overige zijn uw verklaringen vaag. Redelijkerwijze kan verwacht worden dat u het kernelement van uw asielaanvraag, namelijk de vervolging wegens het contact van uw moeder met Falun Gong zou medegedeeld hebben, te meer daar u reeds meer dan een jaar bij uw moeder in België verbleef voor uw asielaanvraag. U zou reeds in China op de hoogte geweest zijn van de contacten van uw moeder met Falun Gong en weten dat dat de reden was voor uw eigen problemen. Het CGVS heeft dan ook terecht gesteld dat het niet aannemelijk is dat u eerst bij de verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken niet weet waarom onbekenden uw moeder zoeken en drie weken later tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal plots weet dat het politie was die kwam vragen of uw moeder contact had met aanhangers van Falun Gong. Over de door u aangereikte foto's meent de Raad dat aan foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Daarenboven blijkt uit het feit dat uw moeder als toeschouwer bij een stand van Falun Gong in Brussel aanwezig was niet dat zij een volgeling was van deze beweging of reeds contact had met de beweging toen ze in China leefde. Aangaande de getuigenissen van de vrienden van uw moeder over haar Falun Gong activiteiten, stelt de Raad dat getuigschriften of brieven van privépersonen een bijkomend bewijs kunnen zijn van de door u aangehaalde feiten. Dergelijke documenten zijn op zich niet voldoende om het gebrek aan aannemelijkheid van een asielzoeker te herstellen. Ze hebben geen officieel karakter en geen bewijswaarde.

De nieuwe door u neergelegde bewijsstukken in kader van uw tweede asielaanvraag kunnen noch de ongeloofwaardigheid van uw eerste asielrelaas herstellen noch maken ze andere vervolgingsfeiten aannemelijk. Er dient op gewezen te worden dat het merendeel van de stukken die u neergelegd heeft reeds beoordeeld werden tijdens uw eerste asielaanvraag die niet aannemelijk werd bevonden. De authenticiteit en de plausibiliteit van de uitreiking van het door u nu neergelegde oproepingsbewijs in 2013, dienen dan ook mede gezien te worden tegen de achtergrond van de verklaringen die u afgelegd heeft in het kader van uw eerste aanvraag en de beoordeling daarvan.

Het CGVS stelt vast dat u opnieuw een asielaanvraag indient daags voor een geplande repatriëring. Op de vraag waarom u geen asiel aanvraag bij uw aankomst, zijnde dus in december 2011, herhaalt u dat u de advocate vertrouwde en u voegt eraan toe dat om het even welke procedure goed was om niet terug te gaan. U stelt nauwelijks drie dagen na de landing naar uw advocate gegaan te zijn. Deze advocate, (L.M.), suggereerde u familiehereniging aan te vragen en sprak ook van een medische procedure om uw verblijf te verlengen. Op de vraag wie uw regularisatieaanvraag heeft ingediend, ontkent u een regularisatieaanvraag ingediend te hebben (Gehoorverslag CGVS, 20 november 2013, p. 13). Nochtans dient Mr. (L.M.) op 22 december 2011 wel een aanvraag tot machtiging tot verblijf in van meer dan 3 maanden op basis van het artikel 9bis. Volgens bijlage 13 septies van 10 juni 2013 heeft u overigens ook op 1 maart 2012 en op 12 juni 2012 een aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis ingediend. Hiermee versterkt u stellig de veronderstelling dat u verblijf op het oog had en geen bescherming. In dit verband dient er op gewezen te worden dat u al van in 2004 pogingen onderneemt om naar België te komen. Ook dit dossier van uw studentenvisum werd niet bona fide geacht (zie kopie's behandeling visum in uw administratief dossier).

Er dient verder op gewezen te worden dat uw moeder, (J.H.Y.) (O.V. 5.462.790; CG 03/14029), in tegenstelling tot wat u aanvankelijk beweerde, **niet** de status van vluchteling verkregen heeft (Gehoorverslag CGVS, 20 november 2013, p.6). Ze verklaarde zich vluchteling in België op 13 mei 2003 en beweerde Falun Gong aanhangster te zijn. Ze werd bijgestaan door advocate (L.M.). Haar aanvraag werd verworpen op 24 november 2003 omdat ze verzwegen had in Frankrijk asiel te hebben aangevraagd en dus op intentionele wijze de Belgische autoriteiten heeft trachten te misleiden. Dat uw advocate niet op de hoogte zou geweest zijn van de Falun Gong achtergrond van uw moeder en het eventuele belang daarvan in het kader van een asielaanvraag, kan dan ook niet aangenomen worden.

Het beweerde Falun Gong lidmaatschap van uw moeder heeft u daarenboven niet kunnen hard maken. Wanneer u gevraagd wordt van wie de getuigenissen over uw moeder zijn die u hier neerlegt, houdt u het vaagweg op "vrienden". Op de vraag of u concreet de namen van deze vrienden kan geven, kan u enkel volgende namen geven: Selin, A Ping en Chengge, dit laatste betekent overigens letterlijk gewoon 'oudere broer' en is niet een echte naam. Geen van deze namen stemt overeen met de namen op de neergelegde verklaringen, zijnde: (X.) Wenping en (B.) Jianjun, (Y.) Xuejing, (T.) Viet Thanh, (P.) Zuyin en (Z.) Guilan. U verklaarde overigens over deze mensen dat geen van hen Falun Gong aanhangers zijn, het zijn alleen goede vrienden van uw moeder en stiefvader (Gehoorverslag CGVS, 20 november 2013, p. 16). Dit ondermijnt het belang van deze getuigenissen in ernstige mate:

uw moeder en stiefvader blijken na al die jaren van Falun Gong lidmaatschap niet eens in staat getuigenissen van echte leden neer te leggen. Wat de foto's betreft die u neerlegde, die zijn reeds besproken geweest door de Raad in uw eerste aanvraag. Ook de artikels werden reeds eerder neergelegd en zijn daarenboven algemeen van aard en maken geen gewag van uw naam of die van uw moeder of stiefvader.

Verder overtuigen uw verklaringen over het beweerde lidmaatschap van uw moeder bij de Falun Gong niet in het minst, noch inzake het verleden noch wat betreft het heden. U stelt dat ze in België samen met de leden van de organisatie nog Falun Gong beoefent. U poneerde eerst dat ze naar het huis van een collega gaat maar blokt dan meteen af dat ze u niet zei wie dat is. Dan wijzigt u uw versie en stelt u dat het bij vrienden thuis is. Op de vraag of u die collega of vrienden kent, ontkent u dat het een collega is maar een vriend. Op de vraag welke vriend, stelt u dat het u niet duidelijk is, dat ze het u niet vertelde. U weet niet waar de organisatie in België gelegen is, u weet niet waar in Brussel mensen Falun Gong beoefenen, kent geen officiële vertegenwoordiger in België. U kent evenmin iets van de beweging. U gevraagd naar de voornaamste principes, ontwijkt u een antwoord door te stellen dat u foto's hebt gezien. Andermaal de vraag gesteld, stelt u als wedervraag 'wat bedoelt u, voor mijn moeder of voor mij?', om dan weer te vragen of het CGVS peilt naar de redenen waarom het verboden is in China. Hieruit blijkt duidelijk dat u niet bij machte bent een antwoord te geven op een nochtans zeer ondubbelzinnige vraag. U gepeild naar de voornaamste boeken, komt u niet verder dan te stellen deze niet te hebben gelezen en gevraagd hoeveel oefeningen ze hebben kunt u ook hierop slechts stellen dat dit u niet duidelijk is. Volgens u oefent uw moeder niet thuis maar altijd met vrienden en deze vrienden komen nooit thuis, u kent geen van deze vrienden van uw moeder (Gehoorverslag CGVS, 20 november 2013, pp.8-10). Het hoeft geen betoog dat uw onwetendheid aangaande al deze elementen totaal niet kan overtuigen.

In 2003 zou uw moeder vertrokken zijn uit China en pas twee jaar later zou ze u gebeld hebben. Dit betekent in 2005 en dus zou u op het moment van uw studentervisumaanvraag in 2004 niet geweten hebben dat uw moeder in België vertoefde. Dat u uitgerekend België zou gekozen hebben om te komen studeren is dan ook niet geloofwaardig. Over haar beweerde arrestatie stelt u dat dit een paar dagen duurde, terwijl uw moeder zelf beweerde twee weken vastgezet te hebben. Over de omstandigheden van de arrestatie, de aanleiding of nasleep weet u niets. U weet überhaupt niet eens hoe ze er met de beweging in contact kwam, u weet niet echt waar ze het beoefende in China. Op de vraag of de autoriteiten ooit bij u op school of op de universiteit geweest waren in verband met uw moeder ontkent u maar poneert u dat u in 2008 niet verder kon studeren omwille van haar. U bevestigt normaal afgestudeerd te zijn aan de middelbare school en pas problemen gekend te hebben in uw schoolcarrière in 2008 (Gehoorverslag CGVS, 20 november 2013, pp. 8, 10, 12-13, 17-18). Nochtans heeft uw moeder verklaard, in 2003, dat de politie en het departement van de lokale overheid naar uw school kwamen, hen vertelden dat uw moeder Falun Gong lid was en dat u daarom een jaar met school moest stoppen (CGVS vragenlijst (J.H.Y.) O.V.5.462.790; CG 03/14029, in bijlage, aangetekend verstuurd 31 juli 2003 en opnieuw neergelegd op 20 november 2013 als stuk twee in de stukkenbundel samengesteld door uw advocaat). Deze verklaring van uw moeder stemt dus in het geheel niet overeen met uw verklaringen daar uw moeder in 2003 onmogelijk het al kon hebben over uw beweerde problemen omwille van haar in 2008. U heeft evenmin aangetoond waarom uw moeder deze verklaring en haar attest van immatriculatie niet eerder in de procedure kon neerleggen. Dat ze er niet aan gedacht heeft of de advocaat het niet suggereerde kan niet volstaan als uitleg (Gehoorverslag CGVS, 20 november 2013, p. 15).

Bovendien stellen we vast dat u bij uw aanvraag van een studentervisum over een origineel paspoort beschikte. Ook in 2011 had u de beschikking over een origineel paspoort. Sterker nog: u bevestigt met dat paspoort legaal vertrokken te zijn uit uw land. Van een persoon die poneert lastig gevallen te worden door de autoriteiten omwille van lidmaatschap van een familielid bij een verboden sekte, en die omwille hiervan vervolging vreest, kan moeilijk aangenomen worden dat een dergelijk persoon niet alleen een paspoort kan bekomen maar er dan ook nog eens legaal het land mee kan verlaten (Gehoorverslag CGVS, 20 november 2013, p.17). Aan het oproepingsbewijs dat u neerlegt en waarin wordt gesteld dat u China op een illegale manier heeft verlaten, kan dan nog bezwaarlijk enig geloof gehecht worden. Het zou uitgegeven zijn door een Anti-Sekte eenheid, hiermee suggererend dat u gezocht wordt omwille van de Falun Gong betrokkenheid van uw moeder. Nochtans verliet uw moeder al in 2003 het land nadat ze door de autoriteiten vastgehouden geweest was. Zelf ondervond u nauwelijks problemen tenzij dan zogenaamd in 2008 waarbij u, onder de drogreden dat u te laat was met het betalen van het schoolgeld maar in realiteit omwille van uw moeders betrokkenheid bij Falun Gong, van de universiteit werd gestuurd. Dat u dan op het cruciale moment dat u tracht te ontkomen aan repatriëringen naar China, plots door de Chinese autoriteiten echt opgeroepen zou worden, wel tien jaar na het vertrek van uw moeder, is dan ook in het geheel niet geloofwaardig. Zoals ook reeds in een bovenstaande paragraaf gemotiveerd, werd er geen geloof gehecht aan het Falun Gong lidmaatschap

van uw moeder zodat de authenticiteit van dit document dan ook zo zwaar in het gedrang komt dat er geen geloof kan aan gehecht worden. Aan documenten kan enkel bewijswaarde worden toegekend als ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent asielrelaas, hetgeen in casu duidelijk niet het geval is.

Het stuk dat u neerlegt over het programma voor maart van taalactiviteiten in Mechelen moet bewijzen dat u bereid bent hier te blijven en te studeren. Uit uw eigen neergeschreven verklaringen blijken uw gevoelens en stelt u eveneens dat u hier wil blijven bij uw gezin en studeren. Deze stukken zijn niet relevant in deze asielprocedure en vermogen dan ook niet bovenstaande bevindingen om te buigen.

Gelet op het feit dat u niet aannemelijk kan maken dat uw moeder een aanhangster zou zijn van Falun Gong en u daarvoor door de Chinese autoriteiten zou vervolgd worden, dient er geconcludeerd te worden dat u er dan ook niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster stelt dat uit de feitenweergave in de bestreden beslissing reeds vooringenomenheid en argwaan blijkt en leidt dit tevens af uit het gebruik van de voorwaardelijke wijs inzake het lidmaatschap van haar moeder bij de Falun Gong (FG).

2.2. Verzoekster kan niet worden gevolgd in haar betoog dat uit de feitenweergave en de formulering van de bestreden beslissing vooringenomenheid en argwaan blijkt. Noch uit de stukken van het dossier, noch uit de bestreden beslissing kan enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Verzoekster brengt geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat haar asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

2.3.1. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van de motiveringsplicht, zoals bepaald in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Verweerder maakte geen afweging van elementen, dacht niet verder na en zocht niet naar een degelijke motivering, zodat het motiverings-, het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel zijn geschonden. Er wordt een onredelijk groot belang gehecht aan perceptie en niet aan relevante elementen en bewijzen.

Verzoekster benadrukt dat zij bij haar komst naar België onwetend was over de bestaande opties in de rechtsorde, dat zij een falende kennis had van de landstalen en dat zij onzeker was over de capaciteiten van haar toenmalige adviseurs en raadslieden. Veel factoren zijn bepalend voor het niet benutten van de geëigende procedures. Verzoekster kan slechts hopen op begrip voor deze realiteit. De bestreden beslissing hecht onredelijk veel belang aan de initiële procedures en adviezen, die de beoordeling van de thans voorliggende elementen onredelijk en negatief hebben beïnvloed.

2.3.2. Verzoekster voert in een derde middel aan dat het lidmaatschap van haar moeder een vaststaand feit is. Op basis van de in het dossier aanwezige stukken kan dit niet meer worden betwijfeld.

Verzoekster verwijst naar de vluchtelingendefinitie in artikel 1, A van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Tevens citeert zij een passage uit het Nederlands ambtsbericht van december 2012 omtrent de FG. De band tussen het uitoefenen van de religieuze en ideologische overtuiging van haar moeder en haar problemen is gelinkt met het Verdrag van Genève.

Verzoekster stelt dat een schrijven van haar moeder werd neergelegd waarin haar moeder haar lidmaatschap van de FG bevestigt en uitleg verschaft over de vervolging van leden.

Ten overvloede werd ook fotomateriaal aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) overgemaakt.

Verzoekster is formeel dat er onbekenden kwamen vragen naar haar moeder en haar betrokkenheid bij de FG en dat zelfs haar professor aan de universiteit haar hierover ondervroeg. Zij vernam dat de onbekenden behoorden tot de politie en tot een speciale dienst die leden van de FG controleert. Verzoekster verwijst naar het artikel over sectie 610 van de politie in China. Er werd een specifieke dienst opgericht om informatie te verzamelen over aanhangers. Deze informatie wordt uitgevoerd door lokale autoriteiten en burgers kunnen informatie aangeven. Er werden mediacampagnes gevoerd om mensen aan te zetten de overheid te helpen en er zijn telefoonlijnen ter beschikking. Gelet op de feiten en de omvang van de repressie, durfde verzoekster de drogreden van de universiteit niet aan de kaak stellen. Het CGVS gaat kort door de bocht en heeft de vervolging van leden van de FG niet begrepen.

Verzoekster krijgt het verwijt dat zij het lidmaatschap van haar moeder van de FG niet aannemelijk maakt maar er zijn bewijzen voorhanden. Het CGVS gaat te ver door te stellen dat deze bewijzen geen officieel karakter en geen bewijswaarde hebben. Verzoekster verwijst naar het oproepingsbewijs, uitgaande van een anti-sekte eenheid van de Chinese overheid. Het CGVS hecht hieraan geen geloof doch het betreft een officieel document.

Verzoekster kan slechts erkennen dat haar nakende repatriëring mede bepalend is geweest voor de concrete timing van onderhavige asielaanvraag, doch niet voor de eigenlijke intentie hiervan. Deze was wel degelijk aanwezig.

Verzoekster wijt haar onwil om ruchtbaarheid te geven aan het lidmaatschap van haar moeder en de impact die dit had op haar leven aan de houding van de Chinese autoriteiten. Dit is een houding van objectieve repressie, hetgeen blijkt uit de stukken. In de bestreden beslissing wordt geen begrip opgebracht voor de natuurlijke terughoudendheid van elk individu om meer te zeggen dan noodzakelijk over een beweging waarvan zelfs het lidmaatschap van bloedverwanten bedreigend is. Het CGVS is aldus onredelijk streng en getuigt van onwil om kennis te nemen van het relevant stukkenmateriaal.

De redenering draait rond het opsommen van ongeloofwaardigheden, zonder rekening te houden met een objectief stuk, afkomstig van Chinese onderdanen waaruit blijkt dat verzoekster onder de aandacht staat van een bijzondere sectie van de Chinese overheid en het voorwerp uitmaakt van opsporing.

Dat verzoeksters moeder discretie en terughoudendheid aan de dag legde over haar lidmaatschap van de FG zou op begrip moeten worden onthaald vanuit de wetenschap dat de Chinese autoriteiten een actieve vervolgingspolitiek voeren. Het CGVS betreft dit niet in zijn beoordeling. Dat het lidmaatschap van verzoeksters moeder in twijfel wordt getrokken, ondanks dat dit objectief gedocumenteerd wordt, ontnemt de beslissing de rechtens vereiste feitelijke grondslag.

Ook worden op systematische wijze bijkomende, recente stukken als onvoldoende afgewezen, zonder in detail te motiveren waarom. Dat de documenten geen officieel karakter hebben is logisch daar deze afkomstig zijn van door de overheid als dissidente personen beschouwde mensen. Wanneer dan wel een officieel stuk wordt neergelegd, met name de oproeping, worden deze, ondanks dat dit officieel en dus objectief is, als ongeloofwaardig beschouwd.

Inzake de mate waarin verzoekster kennis had van de FG, benadrukt zij dat niet zichzelf maar wel haar moeder lid is. Dat verzoekster niet veel kennis vertoonde is dus zonder belang. Haar moeder zal, gelet op de houding van de Chinese autoriteiten, geen ruchtbaarheid willen geven aan haar lidmaatschap. Hetzelfde geldt voor de uiteenlopende verklaringen van verzoekster en haar moeder. Dat het hele FG gebeuren zich afspeelt in de illegaliteit speelt een rol in de discrepanties tussen hun verklaringen.

Het relatief probleemloos vertrek uit China kan evenzeer als "*gelukkig toeval*" worden aanzien dan als een bewijs voor het niet-aannemelijk zijn van haar verklaringen. Uit het voorgaande blijkt volgens verzoekster de schending van artikel 48 tot en met 48/5, 52, 52/3 en 62 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Verzoekster voegt bij het verzoekschrift een aantal stukken die zich reeds in het administratief dossier bevinden (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 4-12; administratief dossier tweede aanvraag, stukken 12 en 14).

2.3.4. Ter terechtzitting legt zij het origineel neer van de oproeping die zij reeds voorlegde aan het CGVS (rechtsplegingsdossier, stuk 9; administratief dossier tweede aanvraag, stuk 14: documenten).

2.4.1. Ingevolge hun onderlinge verwevenheid, worden verzoeksters eerste en derde middel in hetgeen volgt tezamen behandeld.

2.4.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling kunnen worden erkend dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.4.3. Verzoekster werkt evenmin uit op welke wijze en welke van de bepalingen van de artikelen 52 en 52/3 van de vreemdelingenwet *in casu* zouden zijn geschonden, zodat ook deze schending niet dienstig wordt aangevoerd.

2.4.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.4.5. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.4.6. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4.7. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.4.8. Dient te worden vastgesteld dat onderhavige asielprocedure verzoeksters tweede asielaanvraag tot voorwerp heeft.

Inzake haar eerste asielaanvraag werd bij arrest nr. 108 238 van 13 augustus 2013 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In voormeld arrest werd geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters asielrelaas doordat zij (i) laattijdig een asielaanvraag indiende en voor het laattijdig indienen van deze asielaanvraag geen overtuigende redenen aanhaalde; (ii) in haar verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken de FG op geen enkel moment vermeldde en slechts aangaf dat onbekenden haar lastigvielen en dat zij niet wist waarom zij naar haar op zoek waren; (iii) ondanks de beweerde vervolging gedurende verscheidene jaren, haar land niet verliet, haar 'verscholen leven' niet aannemelijk maakte en vage verklaringen aflegde; (iv) het niet aannemelijk is dat zij in de vragenlijst niet wist waarom zij werd gezocht terwijl zij tijdens het gehoor bij het CGVS beweerde dat de politie haar zou hebben gevraagd naar contacten tussen haar moeder en de FG.

Ten aanzien van de foto's die verzoekster in het kader van haar eerste asielaanvraag neerlegde, meer bepaald een foto waarop een persoon al mediterend werd afgebeeld en waarop haar moeder werd afgebeeld op een beurs van de FG in Brussel, oordeelde de RvV in het voormelde arrest dat hieraan geen bewijswaarde kon worden gehecht ten gevolge van een mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of van een mogelijke manipulatie. Tevens oordeelde de RvV dat uit de foto's, gelet op hetgeen hierop wordt afgebeeld, hoe dan ook niet blijkt dat verzoeksters moeder volgeling was van de FG of hiermee reeds in China contact had.

Met betrekking tot de getuigenissen die verzoekster neerlegde in het kader van haar beroep tijdens de eerste asielaanvraag, stelde de RvV in het voormelde arrest dat getuigenissen of brieven van privépersonen weliswaar een bijkomend bewijs kunnen zijn van de aangehaalde feiten doch dat dergelijke documenten op zich niet voldoende zijn om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen nu deze geen officieel karakter en geen bewijswaarde hebben.

Verzoekster beroept zich tijdens haar tweede asielaanvraag op feiten die reeds bij het voormelde arrest van de RvV als ongeloofwaardig werden beoordeeld. In dit kader dient erop te worden gewezen dat de RvV, eens deze een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput. Bij een beoordeling van een latere asielaanvraag mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over de eerdere asielaanvraag. Dit neemt echter niet weg dat de RvV bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De RvV kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende asielprocedures zijn afgelegd (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704).

In zoverre verzoekster argumentatie voert over de laattijdige indiening van haar eerste asielaanvraag, dient te worden opgemerkt dat dit element reeds werd beoordeeld in het voormelde arrest van de RvV in het kader van verzoeksters eerste asielaanvraag. Bijgevolg is deze argumentatie *in casu* niet dienstig.

Wat betreft de foto's en de getuigenissen die verzoekster bijbrengt in het kader van haar tweede asielaanvraag (rechtspiegingsdossier, stuk 1, bijlagen 8 en 9; administratief dossier tweede aanvraag, stuk 14: documenten), dient te worden vastgesteld dat ook deze stukken reeds werden beoordeeld in het hoger aangehaalde arrest van de RvV (zie administratief dossier eerste aanvraag, stuk D) en dat de RvV oordeelde dat geen van beide de tijdens de eerste asielaanvraag vastgestelde teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoeksters relaas kon herstellen. Ten aanzien van de getuigenissen kan nog bijkomend worden vastgesteld dat uit verzoeksters verklaringen, afgelegd tijdens onderhavige, tweede asielaanvraag, blijkt dat zij een ernstig gebrek aan interesse vertoonde inzake deze stukken gezien zij niet eens bleek te weten door wie deze werden opgesteld. Deze vaststelling ondergraaft de ernst en de geloofwaardigheid van de inhoud van deze getuigenissen. Eveneens blijkt uit verzoeksters verklaringen dat deze getuigenissen niet afkomstig zijn van leden van de FG en allen afkomstig zijn van goede vrienden van haar moeder, zodat hieraan hoe dan ook geen objectieve bewijswaarde kan worden gehecht (administratief dossier tweede aanvraag, stuk 10, p.16). In dit kader kan tevens worden opgemerkt dat het niet plausibel is dat verzoekster, ondanks het beweerde jarenlange lidmaatschap van haar moeder, niet eens in staat is om getuigenissen neer te leggen van echte leden.

Verzoekster voert daarnaast algemene informatie omtrent de (vervolging van de leden van de) FG aan ter adstructie van haar tweede asielaanvraag (rechtspiegingsdossier, stuk 1, bijlagen 5-7; administratief dossier, stuk 14: documenten). Zowel de informatie die nieuw is als de informatie die reeds voorlag

tijdens de beoordeling van verzoeksters eerste asielaanvraag (zie administratief dossier eerste aanvraag, stuk D) zijn, zo blijkt tevens uit verzoeksters eigen verklaringen, van louter algemene aard en vermelden nergens haar naam (administratief dossier tweede aanvraag, stuk 11, verklaring, nr.15). Bijgevolg kunnen deze evenmin afbreuk doen aan de tijdens de eerste asielaanvraag vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoeksters relaas.

Het schrijven dat werd opgesteld door verzoekster en het schrijven dat haar moeder opstelde gaan evenmin uit van een objectieve bron en volstaan geenszins om de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoeksters asielaanvraag te herstellen (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 4 en 11, administratief dossier tweede aanvraag, stukken 12 en 14).

Het blad met het programma voor maart, getiteld "*Nederlands oefenen voor vrouwen*" (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 12; administratief dossier tweede aanvraag, stuk 14: documenten), bevat geen gegevens die relevant zijn voor verzoeksters relaas of aanvraag.

De oproeping die verzoekster neerlegt kan op zich ook niet volstaan om de reeds tijdens de eerste asielaanvraag teloorgegangene geloofwaardigheid van haar relaas te herstellen (rechtsplegingsdossier, stuk 9; stuk 1, bijlage 10; administratief dossier tweede aanvraag, stuk 14: documenten). Dient vooreerst te worden opgemerkt dat de hierop afgebeelde stempel *prima facie* een kleurenkopie van een stempel lijkt te zijn en dat het een stuk betreft dat door eenieder met een computer makkelijk te fabriceren is.

Voorts strookt de inhoud van dit stuk, volgens welke verzoekster illegaal het land zou hebben verlaten, niet met verzoeksters legale vertrek uit China. In zoverre verzoekster laat uitschijnen dat dit een drogreden is en stelt dat uit het gegeven dat dit stuk uitgaat van de anti-sekte eenheid kan worden afgeleid dat het betrekking heeft op de aangevoerde problemen die te maken hebben met de FG, dient te worden opgemerkt dat het niet-plausibel is dat zulke eenheid enerzijds de moeite zou nemen om de oproeping van een drogreden te voorzien doch anderzijds wel op dit document zou aangeven van welke eenheid het in werkelijkheid uitging. Uit het vermelden van deze eenheid kan immers evenzeer worden afgeleid dat het document in wezen verband houdt met de FG betrokkenheid van verzoeksters moeder. Daarenboven is het uiterst bevreemdend dat de oproeping in kwestie, ongeveer tien jaren nadat verzoeksters moeder het land reeds verliet in 2003 en verscheidene jaren nadat verzoekster eveneens het land verliet, plots zou zijn uitgevaardigd en dat deze timing samenvalt met het ogenblik waarop verzoekster tracht te ontkomen aan een tweede poging tot repatriëring naar China. Dat zij zovele jaren na datum en op zulk moment plots echt en via een drogreden zou worden opgeroepen door de Chinese autoriteiten, is niet geloofwaardig.

Dient bovendien te worden opgemerkt dat verzoekster incoherente verklaringen aflegde over deze oproeping. Bij de aanvang van haar asielprocedure stelde zij immers de volledige naam van de oom die deze oproeping ontving niet te kennen en kon zij slechts diens roepnaam en familienaam verstrekken (administratief dossier tweede aanvraag, stuk 11, nr.15). Bij het CGVS bleek zij echter wel in staat de volledige naam van deze oom te verstrekken en beweerde zij bovendien dat zij bij deze oom had gewoond (administratief dossier tweede aanvraag, stuk 10, p.10-11).

Dit alles klemmt nog des te meer daar verzoekster tijdens het gehoor bij het CGVS niet op de hoogte bleek van de inhoud van dit, volgens het verzoekschrift nochtans essentiële, stuk. Wanneer werd gevraagd wat hierin stond, reageerde verzoekster namelijk als volgt: "*laat me even kijken*" en las zij vervolgens de inhoud eenvoudigweg af (*ibid.*, p.11). Redelijkerwijze mocht worden verwacht dat verzoekster spontaan en zonder dit te moeten aflezen de inhoud van de oproeping zou kunnen weergeven. Dat zij dit niet bleek te kunnen, getuigt van desinteresse voor dit stuk en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van deze inhoud.

Daarenboven wordt de oproeping niet aangevoerd in het kader van geloofwaardige verklaringen of een geloofwaardig relaas, hetgeen vereist is opdat aan zulk stuk bewijswaarde zou kunnen worden gehecht.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster er niet in slaagt om middels de in het kader van onderhavige, tweede asielaanvraag bijgebrachte nieuwe elementen de tijdens de eerste asielaanvraag vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar beweerde vrees voor vervolging te herstellen.

Deze vastgestelde ongeloofwaardigheid wordt nog versterkt door de vaststelling dat verzoekster onder haar eigen naam, met gebruik van haar eigen paspoort met een visum, op legale wijze en per vliegtuig haar land van herkomst heeft verlaten (administratief dossier tweede aanvraag, stuk 10, p.17; stuk 12). Dat verzoekster in 2010 een paspoort heeft bekomen en met dit paspoort legaal het land kon verlaten is onverenigbaar met haar vermeende vrees jegens de Chinese autoriteiten. De verklaring dat dit mogelijks een "*gelukkig toeval*" was, kan, nog daargelaten dat verzoekster hiermee toegeeft dat het niet plausibel is dat zij het risico zou nemen om op dergelijke wijze haar land te verlaten noch dat zij daarbij

geen problemen kende, in dit kader bezwaarlijk ernstig worden genomen, te meer gelet op de landeninformatie die inzake het bekomen van een paspoort en het uitreizen uit het Chinese grondgebied is opgenomen in het dossier (administratief dossier tweede aanvraag, stuk 15).

Verzoekster slaagde er daarenboven niet in om de nodige toelichting te verschaffen omtrent de kern van haar asielrelaas, met name het lidmaatschap van haar moeder van de FG dat de aanleiding zou hebben gevormd voor haar vertrek uit haar land van herkomst. Zij bleef uiterst vaag over de activiteiten van haar moeder bij de FG in België en kon, ondanks dat zij deze bij vrienden uitoefende, niet aangeven bij welke vrienden zij dit deed. Voorts kende zij geen leden van de FG in België. Waar de organisatie in België is gelegen wist zij evenmin en de vertegenwoordiger van de organisatie in België kende zij ook niet. Waar in Brussel de mensen FG beoefenen, kon verzoekster niet aangeven. Welke de (voornaamste) principes zijn voor de FG kon verzoekster ook niet zeggen. Waarom de organisatie verboden is in China wist zij evenmin. Waarom de FG zo belangrijk waren voor haar moeder of waarom deze hierin gelooft, kon verzoekster ook niet aangeven. Verder wist zij niet welke de voornaamste boeken zijn van de beweging. Tevens kon zij niet preciseren hoeveel oefeningen zij hebben of met welke vrienden haar moeder deze oefeningen doet (administratief dossier tweede aanvraag, stuk 10, p.8-10). Verzoekster tracht haar voormelde, frappante onwetendheid ten onrechte te vergoelijken door te stellen dat zij zelf geen lid was en dat haar moeder terughoudend was om informatie te geven omwille van de vervolgingspolitiek, gevoerd door de Chinese overheid. Hoe deze politiek haar moeder er van zou hebben weerhouden om verzoekster in België nader te informeren omtrent de reden waarom verzoekster op haar beurt het land diende te verlaten, kan niet worden ingezien. Tevens kon worden verwacht dat zij verzoekster hierover minstens zou hebben geïnformeerd naar aanleiding en in het kader van verzoeksters eerste asielaanvraag, te meer daar verzoeksters moeder haar eigen asielaanvraag reeds afgewezen zag worden (administratief dossier tweede aanvraag, stuk 15: landeninformatie). Dat verzoekster, hoewel zowel haar moeder als zijzelf reeds zonder succes een asielprocedure doorliepen en waarbij aan verzoekster uitdrukkelijk werd verweten dat zij het lidmaatschap van de FG van haar moeder niet aannemelijk maakte, naliet zich te informeren bij haar moeder en dat haar moeder geen informatie zou hebben willen verstrekken, dit teneinde het beweerde lidmaatschap van de FG gedurende verzoeksters tweede asielaanvraag alsnog aannemelijk te kunnen maken, is daarenboven manifest ongeloofwaardig.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de aangevoerde vrees.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4.9. Verzoekster voert geen specifieke argumentatie inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de *sub* 2.2.8. vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas, toont zij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4.10. Het eerste en het derde middel zijn ongegrond.

2.5. Verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van het recht op privé-, familie- en/of gezinsleven. Volgens haar dient de Raad na te kijken of er zulk leven bestaat in de zin van het EVRM alvorens te onderzoeken of hierop een inbreuk wordt gepleegd door de bestreden beslissing.

Verzoekster stelt woonachtig te zijn bij haar moeder, die een verblijfsvergunning voor onbeperkte duur heeft. Er is dus een gezinsband. Verder moet de Raad nakijken of er sprake is van inmenging in verzoeksters gezinsleven en nagaan of deze geoorloofd is volgens artikel 8 EVRM. Het terugsturen van verzoekster maakt een duidelijke hinderpaal uit voor het uitbouwen en verderzetten van een normaal en effectief gezinsleven in België. Verzoekster heeft reeds jaren geen contact meer met haar vader en kent diens huidige adres niet. De integratie, de lokale verankering en het lang verblijf in België zijn reëel.

2.6.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen doet in het kader van onderhavig beroep geen uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolging. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoekster al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. De schending van artikel 8 van het

EVRM wordt, mede in acht genomen de hoger gedane vaststellingen omtrent de aangehaalde problemen, derhalve niet dienstig aangevoerd.

2.6.2. Het tweede middel is ongegrond.

2.7. Verzoekster voert in een vierde middel de schending aan van artikel 5 EVRM. Zij werd naar het politiebureau gevoerd zonder toelichting. Deze houding verklaart waarom zij niet op de hoogte was van de reden van haar arrestatie en daardoor is artikel 5 EVRM geschonden.

2.8.1. Nog daargelaten dat verzoekster, gelet op het voorgaande, niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar haar land een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren of risico loopt op ernstige schade, kan de schending van artikel 5 van het EVRM *in casu* niet dienstig worden aangevoerd daar de Raad, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, te dezen uitsluitend uitspraak doet over de hoedanigheid van vluchteling en over de nood aan subsidiaire bescherming.

2.8.2. Het vierde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS